

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	8Sžp/23/2012
Identifikačné číslo spisu:	1009200702
Dátum vydania rozhodnutia:	16.07.2013
Meno a priezvisko:	CSc., JUDr. Eva Babiaková
Funkcia:	súdca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2013:1009200702.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcov v I. rade: A. K., U. XX, C., zast. AK Balara, s.r.o., Košická 5590/59, Bratislava, IČO: 36 858 528, v mene ktorej koná Mgr. Matúš Balara, advokát, v II. rade: S. K., E. XX, C., zast. Mgr. Marekom Turočekom, advokátom so sídlom Galvaniho 7/D, Bratislava, proti žalovanému: Obvodný úrad Bratislava, pracovisko odboru výstavby a bytovej politiky, Lamačská cesta 8, Bratislava, za účasti: 1. P. arch. R. N., 2. Q. E. N., obaja bytom D. 9, C., 3. Z. arch. P. F., 4. P. arch. P. F., obaja bytom E. XXX, C., všetci zast. AENEA Legal s.r.o., Jozefská 3, Bratislava, IČO: 35 951 125, v mene ktorej koná JUDr. Marian Garaj, advokát, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia právneho predchodcu žalovaného č. A/2009/1423/KIZ zo dňa 2. apríla 2009, o odvolaní pribratých účastníkov proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave č. k. 4S/86/2009 - 98 zo dňa 11. mája 2012 v časti týkajúcej sa náhrady trov konania, jednohlasne, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Bratislave č. k. 4S/86/2009 - 98 zo dňa 11. mája 2012 v napadnutej časti p o t v r d z u j e .

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

Napadnutým uznesením Krajský súd v Bratislave konanie o preskúmanie zákonnosti v záhlaví označeného správneho rozhodnutia zastavil a žiadnemu z účastníkov náhradu trov konania nepriznal, nakoľko konanie bolo zastavené.

Proti predmetnému uzneseniu v časti týkajúcej sa náhrady trov konania podali v zákonnej lehote dňa 11. júna 2012 odvolanie pribratí účastníci konania domáhajúc sa jeho zmeny tak, že odvolací súd prizná náhradu trov prvostupňového ako aj odvolacieho konania.

Uviedli, že krajský súd neprihliadal na § 146 ods. 2 zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku v znení neskorších predpisov (ďalej v texte uznesenia len „O. s. p."), čo malo za následok nesprávne rozhodnutie o trovách konania. Pre prípad čiastočného alebo úplného úspechu žalobcu je potrebné aplikovať § 250k O. s. p., avšak v prípade, že konanie nekončí úspechom žalobcu, je potrebné primerane použiť §§ 142 až 150 O. s. p. Zmena v okruhu účastníkov konania, kedy súd aj bez návrhu

príberie do konania účastníkov správneho konania, ktorých práva by mohli byť zrušením správneho rozhodnutia dotknuté, je tak zásadná, že ju pri výklade § 250k O. s. p. nemožno opomenúť. Všeobecný súd musí vykladať a používať ustanovenia O. s. p. v súlade s účelom základného práva na súdnu ochranu. Pribratí účastníci poukázali v tejto súvislosti na nález Ústavného súdu SR sp. zn. II. ÚS 56/05. Okrem § 250h a § 250k O. s. p. nie je v druhej hlave piatej časti O. s. p. žiadne iné ustanovenia pojednávajúce o náhrade trov konania. absentuje ustanovenie upravujúce náhradu trov konania účastníkom pribratým na základe § 250 ods. 1 O. s. p. Absencia takejto úpravy nemôže byť na ujmu účastníkom konania, a preto je potrebné v zmysle § 246c ods. 1 prvá veta O. s. p. primerane použiť § 142 až § 150 O. s. p.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O. s. p.) preskúmal napadnuté uznesenie krajského súdu v medziach podaného odvolania (§ 246c ods. 1 veta prvá O. s. p., § 212 ods. 1 O. s. p.) a dospel k záveru, že odvolanie pribratých účastníkov nie je dôvodné.

Podľa § 246c ods. 1 O. s. p., pre riešenie otázok, ktoré nie sú priamo upravené v tejto časti, sa použijú primerane ustanovenia prvej, tretej a štvrtej časti tohto zákona.

Podľa § 250h ods. 2 O. s. p., až do rozhodnutia súdu môže žalobca vziať žalobu späť; ak žalovanému medzitým vznikli trovy konania, rozhodne súd o ich náhrade.

Preskúmanie zákonnosti rozhodnutí a postupov správnych orgánov má samostatnú povahu, preto aj správne súdnictvo má samostatnú povahu (§ 246c ods. 1 prvá veta O. s. p.). Konanie o preskúmanie zákonnosti rozhodnutí a postupov podľa piatej časti O. s. p. je špecifickým konaním. Z týchto dôvodov väčšina procesných inštitútov je v správnom súdnictve upravená osobitne a odlišne od všeobecného súdnictva.

Použitie iných ustanovení O. s. p. prichádza do úvahy len analogicky na základe ustanovenia § 246c ods. 1 prvá veta O. s. p., podľa ktorého pre riešenie otázok, ktoré nie sú priamo upravené v tejto časti, sa použijú primerane ustanovenia prvej, tretej a štvrtej časti tohto zákona. Primeranosť použitia týchto ustanovení je limitovaná účelom a cieľom správneho súdnictva (§ 244 O. s. p.) a so zreteľom na tento účel ich treba aj aplikovať a vykladať.

V správnom súdnictve v konaní o žalobách rozhoduje súd o náhrade trov konania predovšetkým podľa § 250k ods. 1 O. s. p., podľa ktorého ak mal žalobca úspech celkom alebo sčasti, súd mu proti žalovanému priznáva právo na úplnú alebo čiastočnú náhradu trov konania; môže tiež rozhodnúť, že sa náhrada trov celkom alebo sčasti neprizná, ak sú na to dôvody hodné osobitného zreteľa.

Ide o osobitné ustanovenie, ktoré upravuje právo na náhradu trov konania iba úspešného žalobcu a v podstate vylučuje priznanie náhrady trov konania inému účastníkovi. V prípade späťvzatia žaloby možno uvažovať o náhrade trov konania žalovanému, aj to celkom výnimočne, s prihliadnutím na konkrétne skutkové okolnosti, ktorý postup vyplýva z aplikácie § 250h ods. 2 O. s. p.

Nemožnosť priznania náhrady trov konania úspešnému žalovanému resp. účastníkom konania, ktorých súd pribral do konania podľa § 250 ods. 1 veta druhá O. s. p., by síce mohla byť chápaná ako narušenie zásady rovnosti účastníkov konania, avšak na druhej strane za súčasnej právnej úpravy nemožno od žalobcu spravodlivo žiadať, aby nahradil trovy vzniknuté účastníkovi, ktorého súd musí podľa § 250 ods. 1 veta druhá O. s. p. pribrať do konania, hoci žalobca jeho pribratie do konania sám ovplyvniť nemohol.

V tejto súvislosti odvolací súd dáva do pozornosti uznesenie Najvyššieho súdu SR zo dňa 30. mája 2012, sp. zn. 2Sžp/25/2011, v ktorom bolo konštatované, že (pribratý) účastník konania nie je povinný, na rozdiel od žalobcu, pokiaľ sa nejedná o výnimku v zmysle § 250a O. s. p., byť právne zastúpený a v prípade, ak realizuje svoje právo na právne zastúpenie v tomto postavení, je povinný náklady spojené s takýmto zastúpením znášať sám.

Odvolací súd vzhľadom na uvedené vyššie sa v danom prípade stotožnil s aplikáciou právnej normy § 146 ods. 1 O. s. p. v spojení s § 246c O. s. p. súdom prvého stupňa, dospejúc k záveru, že prvostupňový súd v danej veci správne právne posúdil nárok na náhradu trov konania, a preto podľa § 246c ods. 1 O. s. p. v spojení s § 219 O. s. p. uznesenie krajského súdu v napadnutej časti týkajúcej sa náhrady trov konania potvrdil.

O trovách odvolacieho konania rozhodol súd podľa § 250k ods. 1 O. s. p. v spojení s § 224 ods. 1 O. s. p. a účastníkom ich náhradu nepriznal, nakoľko žalobca si náhradu trov konania neuplatnil a žalovanému, ako aj pribratému účastníkovi konania náhrada trov konania zo zákona neprináleží.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.